

16 Ιουνίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑ-
ΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

ΣΑΒΒΑΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσεύοντες - Αιτητές

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσμβλήτων - Καθ' ων η Αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1604).

5 *Έφεση — Τροποποίηση ειδοποίησης έφεσης — Ο περί Πολιτικής Δι-
κονομίας Διαδικαστικός Κανονισμός Δ.35 θ.4 — Εφαρμόζεται δυ-
νάμει του περί Εφέσεων (Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστι-
κού Κανονισμού, 1964 — Διακριτική εξουσία — Αρχές που
εφαρμόζονται.*

*Έφεση — Λόγοι έφεσης — Ετοιμασία και διατύπωση της ειδοποίησης
έφεσης.*

10 *Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Ταυτόχρονος ισχυρισμός δύο
διαφορετικών πραγμάτων από διάδικο — Η επιδοκιμασία και
αποδοκιμασία στην ίδια υπόθεση (approbate and reprobate) είναι
ανεπίτρεπτη.*

15 *Δικαιοδοσία — Ο περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλοι Διατά-
ξεις) Νόμος του 1964 (Αρ. 33/64) — Η Αναθεωρητική Δικαιοδοσία
κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος όπως και όλες οι άλλες
Δικαιοδοσίες του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου ασκού-
νται από το Ανώτατο Δικαστήριο που ιδρύθηκε με το Νόμο 33/64.*

*Ένορκες δηλώσεις από δικηγόρους προς υποστήριξη αιτήσεων ή υπο-
θέσεων πελατών τους — Θεωρούνται ανεπιθύμητες από το Δικα-
στήριο.*

20 *Κατά τη διάρκεια της ακρόασης έφεσης εναντίον απόφασης
πρωτόδικου Δικαστή που απέρριψε τις προσφυγές των εφεσεύον-
των για ακύρωση προαγωγής του εφεσμβλήτου στη μόνιμη θέση
Προϊσταμένου Κλάδου Ελέγχου, (Τακτικός Προϊτολογισμός),
στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων, ο δικηγόρος των εφε-
σεύοντων καταχώρησε αίτηση για άδεια τροποποίησης των λόγων
2 και 4 της έφεσης.*

25

Η ένορκη δήλωση με τα γεγονότα στα οποία εβασίζετο η αίτηση έγινε από τον δικηγόρο των εφεσειόντων - αιτητών ο οποίος αναλάμβανε πλήρως το βάρος της παράλειψης δηλώνοντας ότι ο νομικός λόγος έφεσης αρ. 2 ήταν λανθασμένος λόγω δικής του αβλεπίας και ότι ο νομικός λόγος αρ. 4 ήταν ασυμπλήρωτος.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο στην απόφασή του αναφέρθηκε: 1) Στην ίδρυση από το Σύνταγμα τριμελούς Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου στο οποίο ανατέθηκε αποκλειστική Αναθεωρητική Δικαιοδοσία πρώτου και τελευταίου βαθμού, 2) Στον περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμο του 1964 (Αρ. 33/64) με βάση τον οποίο ιδρύθηκε το Ανώτατο Δικαστήριο και στις Δικαιοδοσίες που ασκούνται από αυτό, 3) Στον τρόπο άσκησης της Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας τόσο πρωτοβάθμια όσο και σε έφεση από την Ολομέλεια και 4) Στη διαφορά μεταξύ της αναθεωρητικής έφεσης και της έφεσης σε αστικές υποθέσεις.

10

15

Στη συνέχεια αφού έκαμε εκτενή αναφορά σε σειρά δικαστικών αποφάσεων οι οποίες έχουν αντικείμενο την πρόνοια του Διαδικαστικού Κανονισμού για τροποποίηση της ειδοποίησης έφεσης απέρριψε την αίτηση για τροποποίηση και αποφάνθηκε ότι:

1. Η επανεξέταση της νομιμότητας της διοικητικής πράξης ή απόφασης που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής ή της αναθεωρητικής έφεσης γίνεται από την Ολομέλεια πάνω στα θέματα και σε όση έκταση οι διάδικοι έχουν περιορίσει τους λόγους στο σημείωμα της έφεσης.

20

2. Οποιαδήποτε ειδοποίηση έφεσης μπορεί να τροποποιηθεί σε οποιοδήποτε χρόνο όπως το Εφετείο κρίνει σκόπιμο. Αυτό προβλέπεται στη Δ.35 Θ.4 του περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού που αναφέρεται στον Κανονισμό 3 [Ο περί Εφέσεων (Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικός Κανονισμός του Ανωτάτου Δικαστηρίου του 1964]. Ο Κανονισμός αυτός μαζί με τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου διέπουν δικονομικά την άσκηση της Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας σε έφεση από την Ολομέλεια με βάση το άρθρο 11(2) του Νόμου 33/64.

25

30

3. Η ανάγκη της πρέπουσας ετοιμασίας και διατύπωσης των λόγων έφεσης έχει τονισθεί κατ' επανάληψη από το Δικαστήριο.

4. Χρονικά η αίτηση για τροποποίηση πρέπει να γίνεται έγκαιρα ώστε να αποφεύγεται ο δυσμενής επηρεασμός των εφεσιβλήτων.

35

5. Η εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου για τροποποίηση δεν είναι απόλυτη. Είναι διακριτική εξουσία η οποία ασκείται δικαστικά με φειδώ. Δεν επιτρέπεται τροποποίηση, η οποία επεκτείνει σε μεγάλη έκταση τη βάση της προσβολής της πρωτόδικης απόφασης όπως επιδιώκουν να πράξουν οι εφεσελοντες αιτητές με τη ζητούμενη τροποποίηση. Για το λόγο αυτό δεν θα ασκηθεί η διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου υπέρ των εφεσειόντων.

40

- 5 6. Η αίτηση απορρίπτεται και για τον περαιτέρω λόγο ότι οι εφεσείοντες ισχυρίζονται ταυτόχρονα δύο διαφορετικά πράγματα επιδοκιμάζουν και αποδοκιμάζουν στην ίδια υπόθεση (*approbate and reprobate*), πράγμα ανεπίτρεπτο, ειδικά σε αναθεωρητικές εφέσεις.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η αίτηση απορρίπτεται. Η ακρόαση της έφεσης θα συνεχιστεί στην καθορισθείσα ημερομηνία.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 10 *Republic (Council of Ministers) v. Christakis Vassiliades (1967) 3 C.L.R. 82.*
- Pikis v. Republic Ministers of Interior & Another (1968) 3 C.L.R. 303.*
- Constaninides v. Republic (Minister of Finance) (1969) 3 C.L.R. 523.*
- 15 *Papadopoulos v. Republic (Council of Ministers) (1970) 3 C.L.R. 169.*
- Republic (Minister of Finance) v. Pericleous (1972) 3 C.L.R. 63.*
- Republic (Public Service Commission) v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594.*
- 20 *Othonos & Another v. Republic, Αναθ. Έφεση Αρ. 720 ημερ. 19/4/1989.*
- Κυπριακή Δημοκρατία v. Χατζητριαντελή. Αναθ. Έφεση Αρ. 827 ημερ. 25/4/1989.*
- 25 *Nissis (No.2) v. Republic (Public Service Commission) (1967) 3 C.L.R. 671, 674.*
- Papadopoulou v. Polycarpou (1968) 1 C.L.R. 352, 360.*
- Michael v. Kyriakou & 4 Others (1968) 1 C.L.R. 406.*
- Vassiadis v. Michaelides Bros (1973) 1 C.L.R. 80,81.*
- 30 *A.G. of the Republic (No.1) v. Adamsa Ltd Through Its Trustee Phanos Ionides (1975) 1 C.L.R. 8, 10.*
- Saint Nicolas Shipping Ltd v. Nissho - Iwai (1984) 1 C.L.R. 604, 610.*
- Republic v. K.M.C. Motors Ltd (1986) 3 C.L.R. 1899.*

Ahapittas v. Roc - Chik Ltd (1968) 1 C.L.R. 1

Platis v. Republic (1978) 3 C.L.R. 393

Dometakis v. The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission (1988) 3 C.L.R. 1673

Αίτηση.

5

Αίτηση σε αναθεωρητική έφεση με την οποία ο δικηγόρος των εφεσεϊόντων ζήτησε άδεια για τροποποίηση των λόγων εφέσεως.

Α. Παπαφιλίππου, για τους αιτητές.

Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με τον Π. Χ" Δημητρίου, Δικηγόρο της Δημοκρατίας Α' και τη Στ. Ιωσήφ (κα), Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση. 10

Ι. Νικολάου, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult. 15

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη Απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Δ.Γ. Στυλιανίδης.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον Απόφασης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, που στην άσκηση πρωτοβάθμιας Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας, απέρριψε τις προσφυγές των εφεσεϊόντων, με τις οποίες ζητούσαν την ακύρωση της προαγωγής του εφεσίβλητου Χρίστου Παπαδόπουλου, (το "ενδιαφερόμενο μέρος"), στη μόνιμη θέση Προϊστάμενου Κλάδου Ελέγχου, (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων. 20 25

Η έφεση συνεκδικάζεται με τις Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1596 και 1741 γιατί έχουν κοινά σημεία νόμου.

Ο δικηγόρος των εφεσεϊόντων στη διάρκεια της αγό-

ρευσής του ζήτησε αναβολή για να καταχωρίσει αίτηση για άδεια τροποποίησης των λόγων εφέσεως.

Οι λόγοι εφέσεως (2) και (4), όπως είναι διατυπωμένοι στην ειδοποίηση εφέσεως, έχουν:-

5 "2. Ο Πρωτόδικος Δικαστής έσφαλε στο θέμα της νομικής σύνταξης όλων των υπηρεσιακών εκθέσεων του 1990 ή/και για του Ε.Μ. και επίσης των ετών 1982-1989 για το Ε.Μ. με όλες τις νόμιμες συνέπειες.

10 4. Η συμμετοχή του Γ. Διευθυντή στην προφορική εξέταση ήταν ULTRA VIRES του άρθρου 34/10 του Νόμου 1/90 ή/και Η διαδικασία ενώπιον της ΕΔΥ είναι εσφαλμένη και πάσχει σε βαθμό ακυρότητας από την συμμετοχή και έκφραση εντυπώσεων και κρίσεων από
15 στον Νόμο. Περαιτέρω η σύσταση του Γενικού Διευθυντή πάσχει." Στις 23 Μαρτίου, 1993, καταχωρίστηκε η παρούσα αίτηση με την οποία οι εφεσείοντες ζητούν:-

(α) Να αντικατασταθεί ο νομικός λόγος αρ. 2 από τον ακόλουθο:

20 2. Ο Πρωτόδικος Δικαστής και η ΕΔΥ έσφαλαν στο θέμα της σύνταξης, εφαρμογής και αλλοίωσης των υπηρεσιακών εκθέσεων του 1990 για τους Εφεσείοντες-Αιτητές. Εν πάση περιπτώσει η πρόνοια του Παραρτήματος Β της ΚΔΠ 386/90 είναι ultra
25 vires στον Νόμο 1/90 αλλά και αν ήθελε κριθεί intra vires δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση των Αιτητών που η αξιολόγησή τους ήταν αιτιολογημένη. Οι ως άνω υπηρεσιακές εκθέσεις συνετάχθησαν επειγόντως και έκτακτα όπως και στην περίπτωση του Ε.Μ.
30 χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες του Νόμου 1/90 που απαιτεί ταυτόχρονη για όλους τους υπαλλήλους σύνταξη και εφαρμογή ενιαίου μέτρου κρίσης κατά την ΚΔΠ 386/90, παρ. 11(2)(β) ".

(β) Να προστεθούν οι λέξεις 'ως αντιφατική προς τα

στοιχεία του φακέλλου, αναιτιολόγητη και στηριχθείσα σε στοιχεία πέραν του ουσιώδους χρόνου' στο τέλος του Νομικού λόγου αρ. 4."

Το Σύνταγμα της Δημοκρατίας καθίδρυσε τριμελές Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο στο οποίο ανατέθηκε αποκλειστική Αναθεωρητική Δικαιοδοσία πρώτου και τελευταίου βαθμού.

Με τον περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμο του 1964 (Αρ. 33/64), (ο "Νόμος"), η Αναθεωρητική Δικαιοδοσία κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος, όπως και όλες οι άλλες Δικαιοδοσίες του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ασκούνται από το Ανώτατο Δικαστήριο που ιδρύθηκε με το Νόμο αυτό. Η Δικαιοδοσία απονεμήθηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Η Αναθεωρητική Δικαιοδοσία, περιλαμβανομένης και της Δικαιοδοσίας επί εκδικάσεως προσφυγής, μπορεί να ασκηθεί από Δικαστή ή Δικαστές όπως ήθελε αποφασίσει το Ανώτατο Δικαστήριο (Άρθρο 11(2)). Τηρουμένου κάθε Διαδικαστικού Κανονισμού, χωρεί έφεση εναντίον της απόφασης που εκδίδεται στην άσκηση της πρωτοβάθμιας Δικαιοδοσίας από Δικαστή ή Δικαστές.

Η άσκηση της Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας σε έφεση από την Ολομέλεια, με βάση το Άρθρο 11(2) του Νόμου, δικονομικά διέπεται από τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου και τον περί Εφέσεων (Αναθεωρητική Δικαιοδοσία) Διαδικαστικό Κανονισμό του Ανωτάτου Δικαστηρίου του 1964, που εκδόθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 368, ημερομηνίας 19 Νοεμβρίου, 1964, Παράρτημα Δεύτερο, Αρ. 2, σελ. 3. Ο Κανονισμός 3 προβλέπει:-

"3. Αι πρόνοιαι της Διατάξεως 35 του περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού αι αναφερόμεναι εις εφέσεις θα εφαρμόζωνται, τηρουμένων των αναλογιών, εις εφέσεις εξ αποφάσεως Δικαστού ή Δικασ-

στών ενασκούντων αναθεωρητικήν δικαιοδοσίαν δυνάμει της παραγράφου (2) του άρθρου 11 του Νόμου."

Το σχετικό μέρος της Δ.35 θ.4 που αναφέρεται στον Κανονισμό (3) και διέπει τους λόγους εφέσεως και τροποποίησης τους έχει:-

"... The notice shall also state all the grounds of appeal and set forth fully the reasons relied upon for the grounds stated. Any notice of appeal may be amended at any time as the Court of Appeal may think fit."

10 ("Η ειδοποίηση πρέπει επίσης να αναφέρει όλους τους λόγους εφέσεως και να εκθέτει πλήρως τις αιτίες στις οποίες στηρίζεται για τους προβαλλόμενους λόγους. Οποιαδήποτε ειδοποίηση εφέσεως μπορεί να τροποποιηθεί σε οποιοδήποτε χρόνο όπως το Εφετείο κρίνει σκόπιμο.")

15 Η φύση της αναθεωρητικής έφεσης είναι διάφορη από την έφεση σε αστικές υποθέσεις, λόγω της διαφοράς μεταξύ των δύο δικαιοδοσιών - *Republic (Council of Ministers) v. Christakis Vassiliades* (1967) 3 C.L.R. 82).

20 Το αντικείμενο προσφυγής είναι η νομιμότητα της διοικητικής πράξης ή απόφασης. Το αντικείμενο της αναθεωρητικής έφεσης συνεχίζει να είναι η νομιμότητα της ίδιας πράξης ή απόφασης - (*Costas Pikiis v. Republic (Ministers of Interior and Another)* (1968) 3 C.L.R. 303, 25 305, 306· *George Constantinides v. Republic (Minister of Finance)* (1969) 3 C.L.R. 523· *Miltiades Papadopoulos v. Republic (Council of Ministers)* (1970) 3 C.L.R. 169· *Republic (Minister of Finance) v. Savvas Pericleous* (1972) 3 C.L.R. 63, στη σελ. 68).

30 Η επανεξέταση της νομιμότητας της πράξης γίνεται από την Ολομέλεια πάνω στα θέματα και σε όση έκταση οι διάδικοι έχουν περιορίσει τους λόγους στο σημείωμα της έφεσης. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiades* (1972) 3 C.L.R. 594·

Othonos and Another v. Republic, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 720, (Απόφαση δόθηκε στις 19 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· *Κυπριακή Δημοκρατία v. Παντελή Χατζηπαντελή*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 827, (Απόφαση δόθηκε στις 25 Απριλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)). 5

Η πρόνοια του Διαδικαστικού Κανονισμού για τροποποίηση της ειδοποίησης εφέσεως αποτέλεσε αντικείμενο σε σειρά δικαστικών αποφάσεων. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Christodoulos Nissis (No. 2) v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 671, 674· *Anthoulla Papadopoulou v. Xenophon Polykarou* (1968) 1 C.L.R. 352, 360· *Charalambos Michael v. Prezou Kyriakou and 4 Others Others* (1968) 1 C.L.R. 405, 406· *Alecos Vassiadis v. M. Michaelides Bros* (1973) 1 C.L.R. 80, 81· *Attorney-General of the Republic (No. 1) v. Adamsa Ltd. Through Its Trustee Phanos Ionides* (1975) 1 C.L.R. 8, 10· *Saint Nicolas Shipping Ltd. v. Nissho-Iwai*. (1984) 1 C.L.R. 604, 610· *Republic v. K.M.C. Motors Ltd.* (1986) 3 C.L.R. 1899). 10 15

Το Δικαστήριο επανειλημμένα τόνισε την ανάγκη της πρόπουσας ετοιμασίας και διατύπωσης των λόγων εφέσεως. 20

Χρονικά η αίτηση τροποποίησης πρέπει να γίνεται έγκαιρα ώστε να μην επηρεάζονται δυσμενώς οι εφεσίβλητοι.

Η εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου για τροποποίηση των λόγων εφέσεως δεν είναι απόλυτη. Είναι διακριτική εξουσία η οποία ασκείται δικαστικά με φειδώ. Τροποποίηση, η οποία επεκτείνει σε μεγάλη έκταση τη βάση της προσβολής της πρωτόδικης απόφασης, είναι ανεπίτρεπτη. 25

Στην παρούσα αίτηση, αφού συγκρίναμε τη ζητούμενη τροποποίηση με τους λόγους εφέσεως 2 και 4, όπως είναι διατυπωμένοι στην ειδοποίηση εφέσεως, βρίσκουμε ότι οι εφεσεύοντες αιτητές επιζητούν να διευρύνουν σε μεγάλο βαθμό και ή να αναμορφώσουν ριζικά το πλαίσιο της έφεσης. Ενόψει τούτου, δεν θα ασκήσουμε την εξουσία μας 30 35

υπέρ των εφεσειόντων.

Τα γεγονότα στα οποία βασίζεται η αίτηση εκτίθενται στην ένορκο δήλωση του δικηγόρου των εφεσειόντων αιτητών.

5 Στην ουσιαστική παράγραφο 2 ο δικηγόρος των αιτητών αναλαμβάνει πλήρως το βάρος της παράλειψης δηλώνοντας ότι "λόγω αβλεψίας μου δεν περιελήφθη ο ορθός νομικός λόγος έφεσης αρ. 2 και ο νομικός λόγος αρ. 4 ήτο ασυμπλήρωτος".

10 Δεν θα ασχοληθούμε με την ορθότητα του ισχυρισμού της αβλεψίας.

Έχει επανειλημμένα τονιστεί από το Δικαστήριο τούτο ότι είναι ανεπιθύμητο να γίνονται ένορκες δηλώσεις από τους δικηγόρους για υποστήριξη των αιτήσεων ή των υποθέσεων των πελατών τους. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Michael Ahapittas v. Roc-Chik Ltd.* (1968) 1 C.L.R. 1).

Ένας περαιτέρω λόγος για απόρριψη της αίτησης είναι ότι δεν είναι επιτρεπτό, ειδικά σε αναθεωρητικές εφέσεις, διάδικος να ισχυρίζεται ταυτόχρονα δύο διαφορετικά 20 πράγματα - να επιδοκιμάζει και να αποδοκιμάζει στην ίδια υπόθεση (*approbate and reprobate*). (Βλ. *Platis v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 393· *Nicos Dometakis v. The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1988) 3 C.L.R. 1673).

25 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η αίτηση απορρίπτεται.

Η ακρόαση της έφεσης θα συνεχιστεί όπως έχει οριστεί στις 6 Ιουλίου, 1993.

Η αίτηση απορρίπτεται.